

Marek Tobera

"Legendy i podania polskie", Marian Orłóń, Jan Tyszkiewicz, Warszawa 1986 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 31/4 (110), 276

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORŁOŃ Marian, TYSKIEWICZ Jan: Legendy i podania polskie.
Warszawa 1986, PTTK "Kraj", ss. 192, zł 450,-

Zbiór podań i legend opatrzone komentarzami i notkami bibliograficznymi. Autorzy opowiadają historie zaczerpnięte z kronik średniowiecznych i legend herbowych, trawestacje żywotów świętych, podania związane z tradycjami miejskimi, baśnie itp. Dobór materiałów - jak wynika ze wstępu - określiły głównie potrzeby popularyzatorskie.

BP/110/117

M.T.

ORŁOWSKI Jan: Parafrazy utworów Mickiewicza w rosyjskiej poezji satyrycznej. "Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska." Lublin 1984, vol. II, s. 155-165.

Analizując wybrane wiersze poetów rosyjskich: Heliodora Palmira "Pan Twardowski", "Radca i pchła"; Wiktora Burienina "Schmidt i jego synowie, czyli siła kankana"; Leonida Triefolowa "Prasa i jej synowie, czyli bliny i przecinki"; Samuela Marszaka "Współczesny Budrys"; J. Pierieswietowa "Dombrowna" oraz Włodzimierza Golikowa "Kajzer i jego synowie", dowodzi autor że miarą popularności Adama Mickiewicza w Rosji były nie tylko przekłady jego utworów, artykuły biograficzne czy poświęcone mu wiersze, ale także przeróbki, naśladowania i parafrazy jego tekstów.

BP/110/118

G.S.